

[Agsø Herbol.]

sikringslovsforslaget har vakt opmærksomhed ude i befolkningen, og det kunne godt give anledning til et par betragtninger.

I kommissionen drøftede man bl. a. den ringe tillknytning, de enkelte medlemmer har til deres sygekasser i dag, især når man tænker på den folkelige baggrund for sygekassernes opståen. Den manglende tilslutning til sygekassernes generalforsamlinger viser, at der ikke er nogen interesse blandt medlemmerne for at deltage i drøftelserne vedrørende sygekassernes problemer.

Nu har pressen jo også behandlet sygekasseforslaget, og der er skrevet meget om det, og jeg synes ikke altid på en helt saglig måde. Når dette ikke altid har været tilfældet, skyldes det måske også, at kilderne til pressens oplysninger ikke har været saglige. Ydermere har denne presseomtale jo affødt mange læserindlæg, og disse læserbrevsindsendere har måske været nogle af de aktive medlemmer ved generalforsamlingerne i sygekasserne. Men alt i alt kan vi vel forvente, at den megen blæst, der har været om lovforslaget, vil medføre, at de enkelte medlemmer knytter deres interesser i højere grad til sygekassernes virke, og dermed er jo også opnået noget meget positivt.

Jeg skal blot komme med et par bemærkninger til det, som i dag har været fremført vedrørende indførelse af forholdstalsvalg i sygekasserne. Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen var inde på nogle betragtninger vedrørende det radikale venstre og retsforbundets stilling til repræsentation af mindretal. Hertil vil jeg sige, at hvis man skal til at føre den politiske valgkamp ind i sygekasserne, tror jeg ikke, der er noget vundet ved det. Men hvis det ærede medlem hr. Ninn-Hansens omsorg for de politiske mindretal går i den retning, at han vil være med til at ændre valgloven, har vi ikke grund til andet end at være tilfredse hermed. Det ærede medlem gjorde nu i øvrigt ikke opmærksom på, hvilket mindretal han mente. Måske tænkte det

ærede medlem på det studentermindretal, som for nogen tid siden foretog en aktion og nåede at blive repræsenteret i en sygekasse her i København. Nu virker denne studenteraktion på mig som bestilt arbejde — det er måske min fejl — men jeg ser i øvrigt ikke, hvilken interesse studenterne kan have i at opnå repræsentation i en sygekasse, da det jo er ret begrænset, hvor lang tid de bor på Egmontkollegiet. Jeg kunne have forstået det, hvis en sådan aktion var kommet fra fastboende medlemmer inden for den pågældende sygekasses område. Selvfølgelig kan dette også føre til, at der bliver noget mere interesse for sygekassernes virke, men jeg synes ikke, man skal til at føre den politiske valgkamp ind på generalforsamlingerne i sygekasserne.

De bestemmelser i det foreliggende lovforslag, som har været mest diskuteret, er jo bestemmelserne vedrørende fortsættelsesygekassernes stilling. Vi er fra retsforbundets side tilfredse med, at der nu er fundet en for fortsættelseskasserne acceptabel måde, synes vi, at fortsætte på, hvis de ønsker det. Efter 1962 kan de eventuelt fortsætte som private sygeforsikringsforeninger. Selv om de så ikke længere er under kontrol af det offentlige, men går ind under forsikringsrådets tilsyn, har de dog stadig mulighed for at fortsætte. Medlemmerne fritages for at betale det kontingent på 24 kr., som gælder for bidragydende medlemmer. Der gives endog medlemmer af den offentlige sygekasse mulighed for, når de ikke længere kan være A-medlemmer dér, at vælge, om de vil foretrække medlemskab i fortsættelseskassen med et billigere kontingent og de færre ydelser, eller om de vil foretrække at blive overført til sygekassens B-afdeling mod til gengæld at betale et højere kontingent, men også at få flere ydelser.

Dog skal medlemmer af fortsættelseskasserne overføres til den statsanerkendte sygekasse, når deres indtægt falder under sygekassegrænsen og dette kan ske uden karenstid. Der vil således være lejlighed